

Um Tattvas

Orðið Tatwa er samsett af tveim orðum, „Tat” (í merkingunni „það”) og „Tvam” (í merkingunni „þú”). Tatwa þýðir í grunninn „það að vera”, það er, raunveruleikinn. Það er almennt þýtt í merkingunni “eiginleiki”. „Tat” táknar einnig guðdóminn og „Tvam” táknar einstakling, og merkingin er „Það (sem er alheimurinn) ert þú.” Það er í líkingunni við orðatiltækið „Hið efra sem hið neðra”, og tengist beint hugmyndinni um stórheiminn („Tat”, guðdóminn) og smáheiminn („Tvam”, einstakling). Samkvæmt ýmsum indverskum heimspekiskólum er tatwa frumafl eða þáttur í raunveruleikanum. Í sumum hefðum eru þau hugsuð sem hluti af guðdómi.

Upphaflega Tatwakerfið var þróað af hinum inverska Kapila sem hluta af Sankhya heimsspeki hans. Það var í kringum 700 f.Kr, en rætur þess ná aftur til um 2000 f.Kr. Þrátt fyrir að fjöldi tatwas sé breytilegt eftir heimspekiskólum, eru þau taldir vera grundvöllur allra upplifunar okkar. Samkhya heimspeki notar 25 tatwakerfi, en Shaivism viðurkennir 36 tatwas. Í búddismanum jafngildir tatwas við dhammas, sem lýsir raunveruleikanum.

Í Hatha Yoga skólanum tengist hringur hinna fimm Tatwas orku andardráttarins (Prana). Áttundi kafli “Shivagama” er „Vísindi andardráttar og heimspekin um Tatwas.” sem Rama Prasad þýddi og lagði út af í bók sinni, *Innri öfl náttúrunnar* („Nature’s finer forces”).

Tatwas er fimmskipting hins mikla andardráttar, Prana, sem er lýst sem lífaflþáttur Alheims (stórheims) og manns (smáheims). Prana samanstendur af hafi hinna fimm Tatwas.

Buddískir textar lýsa sjö orkumiðjum (chakras) í tengslum við hin fimm Tatwas. Það endurspeglast í Buddhisma í Tíbet með sitt fimmfalda chakrakerfi, sem er hluti fimmfaldri skiptingu launspekítákna sem lýsa alheiminum. Tatwasþættirnir standa fyrir fimm lægri orkustöðvunum í indverska orkukerfinu og öllum fimm orkustöðvunum í hinu tíbetska.

H.P. Blavatsky’s Theosophical Society, í Adyar, India, tók meginhluta þekkingar sinnar á Tatwas frá Rama Prasad, sem kenndi Tatwic heimspekina í anda Hatha Yoga skólans. Guðspekingarnir tengdu þessar kenningar saman við launspekihefdir tíbetskra Buddista og bættu við tveimur Tatwas í viðbót til að það félli að sjöföldu kerfi þeirra og hinum sjö orkustöðvum (Chakras). Tatwasþáttunum sem bætt var við voru *Adi*, upphafið, sá fyrsti (Brahm), eggлага og *Anupadaka*, ástæðan, hin fyrsta orsök, sem táknað var sem hálfmáni í lögun með geislandi hvítri sól.

Tatwic og raunveruleikinn.

Tatwas er astralform frumaflanna, sem efnislegu frumöflin byggja á. Framgangurinn í því hvernig Tatwic frumöflin birta sig er flókin ferill, sem má lýsa má í stuttu máli:

Frá sólinni streymir stöðugt fram, „sólurvindur“. Að hluta er það rafsegulmagnað niturgas, sem er mjög fínt og ekki til staðar sem slíkt í náttúrunni. Það er *Prana* (lífefnið/aflíð) í austrænum launhelgum. Segulsvið jarðar fangar þetta óáþreifanlega efni þegar það streymir framhjá henni. Þetta óbirta efni hringrásar síðan um jörðina í fimmföldum bylgjum, sem hver um sig samanstendur af fimm undirbylgjum. Þessar bylgjur eru stöðugt að falla og rísa. Í þessu ferli verður efnið sífellt þéttara þegar það fer gegnum andrúmsþvölg jarðarinnar. Salt verður til þegar nítínið gengur í samband við vatnsgufuna. Þetta er „það fínasta í ósnertri jörð,“ -upphafsefni alkemistana.

Tatwa flæðið kemur endurnýjað og hefst við sólarupprás á hverjum stað, -streymir frá andanum, til elds, vatns og jarðar. Hvert undir- tatwaflæði tekur fjórar mínútur og 48 sekúndur, eða 24 mínútur fyrir hvert hinna fimm megin tatwa að flæða frá sólarupprás. Þannig tekur það tvær klukkustundir fyrir flæði allra fimm tatwas að koma fram hvern dag. Þannig er segulsvið jarðarinnar og fold lífmagnað af þessum straumum.

(Athugasemd: Mismunandi heimsspeki skólar hafa mismunandi útreikninga á þessu tatwaflæði.)

Þessi fimm tatwas eru nefnd „eterar“. Sérkenni hvers fyrir sig koma atómum andrúmsloftsins á tíðnihreyfingu og þannig skynjum við þau í efnisbirtingu. Hver þeirra tengist einnig hinum fimm skynfærum okkar. Rama Prasad tekur sem dæmi að ljós sé birting Tejas Tatwa (hins lýsandi eters) innan andrúmsloftsins, þar er, tíðnisvið þess er á sjónsviði okkar til að nema það.

Í “Innri öfl náttúrunnar” er Tatwas skilgreint sem, tiltekin hreyfing; miðpúls, sem heldur efni í ákveðnu tíðniástandi; tiltekið tíðniform. Einnig að, „hver lögun og hver hreyfing, er birting einstaka Tatwas eða í samsetningu.“ Segja má að nútíma eðlisfræði taki undir þessa fornu þekkingu um að allt efni er orka á hinum ýmsu tíðnisviðum.

Um Tantra

Tantra í Buddhisma, er Vajrayana.

Tantra ; sanskrit: तन्त्र, þýðir bókstaflega "samtengt, samofið, kerfi") táknar leyndar hefðir. Hugtakið tantra, í indverskum hefðum, merkir kerfisbundin almenn gildi "texta, kenningu, kerfi, aðferð, verkfæri, tækni eða æfingu".

Upphaf nýrri endurnýjunar Tantra koma fram á fyrstu öldum E.K þar sem áherslan var á Vishnu, Shiva eða Shakti. Í búddisma er Vajrayana hefð þekkt fyrir mikla tantra hugmyndir og venjur. Tantrahefðir Hindúisma og Buddhists hafa haft áhrif á aðrar austrænar trúarlegar hefðir eins og Jainism, Tíbet Bön hefð, Daoism og japanska

Shintō hefð. Ákveðnar aðferðir við tilbeiðslu eins og Puja helgisiðir eru talin tantrískar. Hindúísk musteri eru byggð almennt í samræmi við tákmyndir tantra. Hindu textarnir sem lýsa þessum efnum eru kallaðir Tantras, Agamas eða Samhitās. Í búddismanum hefur tantra-genre bókmenntirnar haft áhrif á listaverk í Tíbet og sögulegu hellamusteri Indlands og myndmál í Suðaustur-Asíu.

Tenging orðsins *tantra* tákni kynlífsæfingar í trúarlegum siðum er misskilin uppfinning evrópska nýlendutímabilsins. Hugtakið er byggt á myndmáli um vefnað, segir Ron Barrett, þar sem rót orðsins *tan* þýðir að víxla þráðum, vefa. Það felur í sér "að samþætta þræði hefða og kenninga" í texta, tækni eða æfingu. Orðið birtist í versum Rigveda eins og í 10.71, með merkingu "ofið (vefnaður)" sem talin er rituð ca. 1500 árum f. Kr. Það er að finna í mörgum öðrum textum Veda tímabila, eins og í kafla 10.7.42 af Atharvaveda og mörgum Brahmanas frá sama tímabili. Í þeim og eftir að því tímabili lauk er samhengisleg merking Tantra sú sem er "megin-eða mikilvægur hluti, meginatriði, fyrirmynd, grunnur, eiginleiki". Í Smritis og Hinduisma (og Jainism) þýðir hugtakið; "kenning, regla, aðferð, tækni eða kafli "og orðið birtist bæði sem sérstakt orð og sem algeng viðbót, eins og atma-tantra sem þýðir" kenningu eða kenningu Atman (sál, sjálf)".

Hugtakið "Tantra" eftir um 500 f.Kr. í búddisma, hinduismi og jainismi er bókfræðileg flokkaður, líkt og orðið Sutra (sem þýðir "sauma saman" og speglar myndlýkingu við "að vefa saman" sem Tantra tákna). Í sömu Buddhist textum eru stundum tantra eða sutra nefnt í sömu merkingu; til dæmis er Vairocabhisambodhi-tantra einnig vísað til sem Vairocabhisambodhi-sutra. Hinar ýmsu merkingar orðsins Tantra er breytileg í indverskum textum en þó í sama megin samhengi orðsins.

Skilgreining sem heimsspekikerfis

Forn-og miðtímabils:

Fyrstu skilgreiningar og útskýringar á Tantra koma frá fornum texta Panini, Patanjali og bókmenntum um tungumálamiðaðan, hefðarstíl Mimamsa heimsspekiskóla skóla Hindúa

Á 5. öld f.Kr. útskýrir fræðimaðurinn Panini í Sutru sinni (1.4.54-55) um sanskrítar málfræði merkingu tantra með dæmi um "Sva-tantra" (Sanskrit: स्वतन्त्र), sem hann segir þýða "sjálfstæður" eða sá sem er hans eigin "yfirhöfn, klæði, ofinn, stjórnandi, leikari". Patanjali vitnar í verki sínu Mahābhāṣya, til og samþykkir skilgreiningu Panini, og fjallar um hana í löngu máli, í 18 tilfellum nefnir hann og kemur að táknrænni skilgreining á tantra, "undið (vefnaður), útbreiddur klút" tengist í mörgum samhengi. Orðið tantra, segir Patanjali einnig að þýði "frumregla, megin".

Hann notar sama dæmi um svatantra sem samsett orð "sva" (sjálfs) og tantra, og segir "svatantra" þýði "sá sem er sjálf-stæður, sem er eigin húsbóndi, aðalatriðið sé hann sjálfur". Patanjali býður einnig upp á merkingarfræðilega skilgreiningu á Tantra, þar sem fram kemur að það sé skipulagsreglur, staðlaðar verklagsreglur, miðlæg leiðsögn

eða þekkingu á hverju sviði sem gildir um marga þætti. Forni Mimamsa-skólinn í Hinduisma notar hugtakið tantra mikið og fræðimennirnir bjóða upp á ýmsar skilgreiningar. Til dæmis: Þegar aðgerð eða hlutur, sem er einu sinni lokið, verður gagnlegur í nokkrum málum við einn einstakling eða marga, kallast Tantra. Til dæmis, lampi settur milli margra presta. — Sabara, 6tu öld,

Miðtímabilið;

Textar kynna eigin skilgreiningar sínar á Tantra. Kāmikā-tantra, til dæmis, gefur eftirfarandi skýringu á hugtakinu tantra:

Vegna þess að hún ber (tan) umfangsmikið og verðugt efni, einkum varðandi meginreglur tilvistar (tattva) og heilagar möntrur og vegna þess að það veitir frelsun,(tra) er það kallað tantra.

Seinni tímabil

Í seinnitíma fræðum hefur Tantra verið rannsakað sem leynd ástundun og trúarlegar hefðir, stundum nefnd tantrismi. Það er mikið bil á milli þess sem Tantra þýðir fyrir fylgjendur hennar, og hvað Tantra hefur verið kynnt eða skilið síðan rithöfundar nýlendutímans tóku að tjá sig um Tantra. Margir skilgreiningar á Tantra hafa verið lagðar fram síðan, og það er engin almenn viðurkennd skilgreining á Tantra. André Padoux, býður upp á tvær skilgreiningar í endurskoðun sinni á Tantra skilgreiningum, en hafnar þeim báðum. Ein skilgreining, samkvæmt Padoux, er að finna hjá þeim sem ástunda Tantra - það sé einskona "kerfi athugana" um sýn mannsins og alheimsins þar sem samhengi milli innri heimsins og heim manna þar sem raunveruleiki stórheimsins gegni mikilvægu hlutverki. Önnur skilgreining, algengari meðal áhorfenda og annarra sem ekki ástunda Tantra, sé "röð af vélrænni ritualum, sem sleppi allri hugmyndafræðilega hliðinni".

Samkvæmt David N. Lorenzen eru tvær tegundir skilgreiningar á Tantra, "þröng skilgreining" og "víðtæk skilgreining". Samkvæmt þröngum skilgreiningum vísar Tantrismi eða "Tantric átrúnaður" aðeins til hefða yfirstéttarinnar sem byggjast á sanskrít ritunum sem kallast Tantras, Samhitas og Agamas. Um "víðtæku skilgreininguna bætist við "þröngum skýringum" um Tantra, fjölbreytt svið "töfratrú og ástundun" svo sem Yoga og Shaktism. Richard Payne segir að Tantra hafi verið almennt en óviðeigandi tengt kynlíf, sem þráhyggja vinsælar menningar og þröngsýnna afneitunar nándar á nýlendutímanum. Tantra hefur verið merkt sem "jóga vellíðan" sem knúin er af vitlausum trúarlegum frelsisstefnu. Þetta er langt frá fjölbreyttu og flóknu skilningi á því hvað Tantra þýðir fyrir þá Búddistar, Hindu og Jains sem æfa það.

David Gray ósammála alhæfingar og segir að skilgreina Tantra sé erfitt verkefni vegna þess að "Tantra hefðir eru margvíslegar og spanna nokkrar trúarlegar hefðir og menningarheima, sem gerir það verulega áskorun að koma upp með fullnægjandi skilgreiningu ". Áskorunin við að skilgreina Tantra er sú staðreynd að það hefur verið

sögulega mikilvægur hluti af helstu indverskum trúarbrögðum, þar á meðal búddismi, hindúa og jainism, bæði innan og utan Suður-Asíu og Austur-Asíu. Tantra er skilgreind sem tónverk, tækni, helgisiðir, klaustur, hugleiðsla, jóga og hugmyndafræði.

Tantra þýðir kerfi eða aðferðafræði í indverskum hefðum. Samkvæmt Georg Feuerstein, er "umfang málefna sem fjallað er um í Tantras er mikið. Þau fjalla um stofnun og sögu heimsins, nöfn og störf fjölbreyttra karla og kvenna guðdóma og annarra hærra verur; tilbeiðslu (einkum gyðja), töfra, galdra, guðdóminn, leynda "lífisfræði" (kortlagning leynda eða finni líkama), vakningu leyndrar orku (kundalinî-shakti), tækni um líkamlega og andlega hreinsun; eðli uppljómunar, og ekki síst heilagt eðli samneytis kynjanna. "Hindu Puja, musteri og helgimyndin sýna allt tantrísk áhrif. Þessir textar, segir Gavin Flood, innihalda framsetning "líkamans í heimsspeki, í trúarlegum og í listum", sem tengjast "aðferðum líkamans, aðferða eða tækni sem þróuð er í tantrískum siðum sem ætlað að umbreyta líkama og sjálfinu".

Tantrismi.

Hugtakið "tantrism" er 19du-aldar evrópsk uppnefna sem er ekki til staðar í neinu asískum tungumálum ; svipað og "Sufismi", frá austurlöndum nær. Samkvæmt Padoux, er "Tantrismi" vestrænt hugtak og útlitun og ekki flokkun sem svokallaðir "Tantristsar" áhangendur Tantra viðhafa. Hugtakið var kynnt af 19du aldar „Indlandsfræðingum“, með takmarkaða þekkingu á Indveskri heimsspeki og sem sáu óvenjulega og sérstaka ástundun sem var öðruvísi en hinn almenni átrúnaður í Indlandi.

Tantrísk tákn : Frá vinstri til hægri talið: 1. Geométrískt hofskipulag (Buddhist), 2. Sammiðja mandala (Hindu), 3. Bija mantra, 4. Ritúal táknmynd (Buddhist), 5. Kundalini yoga (Hindu), orkustöðvar. Þau eru ekki almenn né sameiginleg í tantrískri hefð.

Robert Brown tekur einnig fram að hugtakið "tantrismi" hafi verið búin til af vestrænum fræðimönnum, ekki sem hugtak um hið eiginlega átrúnaðarkerfi. Hann segir orðið *Tantrisma* vera einskonar „afsökunarmiða“ vestrænna fræðimanna um kerfi sem þeir skildu ekki og var ekki "samræmt" og sem var "samansafn af átrúnaði, ástundun og hugmyndum upprunnar úr mörgum áttum, og þar sem ástundun var mismunandi innan hópa, mismunandi milli hópa, mismunandi landfræðilega og í sögulegri hefð ". Brow bætti við að það sem gæfi áhangendum frelsi til að blanda Tantra síðum við aðra þætti utan þess, sem ögraði og skaraði allt, reynslu "þess jarðneska til að ná til hins yfirjarðneska ".

Í skoðun sinni 1981 á Hindu Tantrism staðhæfir Teun Goudriaan að hugtakið *Tantrismi* vísi venjulega til "kerfisbundina leitar til frelsunar eða andlegrar þátta " með skilningi og til að efla hið guðdómlega innan eigins líkama, sem er einskonar sameining hins karllæga og kvennlega sem og efnis og anda, og hefur það að endanlegu markmiði að skilja "upphaflegt uppljómunarástand einingarinnar". Hugtakið vísi til aðferðadrifins kerfis, sjálfvalinnar ástundunar sem geti falið í sér mantrómur (bijas), geometrísk form eða tákni (mandölnur), hreyfingar (mudra), sjá smáheiminn í eigin líkama og öfl stórheimsins hið ytra sem finni líkama (kundalini-yoga), með tálnum og hljóðum (nyasa), íhugun (dhyana), ritúal átrúnaði (puja), vígslu (diksha) og öðru. *Tantrismi*, bætir Goudriaan við, er lifandi kerfi sem er eingyðja, en með miklum breytileika, og ómögulegt að njörfa það niður í einfalt eða ákveðna skilgreiningu.

Tantrismi yfirskyggir hugtakið "Tantrískir síðir", segir David Gray í grein 2016, -sem sameini Veda, yoga og hugleiðsluhefðir frá fornu Hindúunum sem og síðari Buddatrú og Jainískar hefðir. Hugtakið er er nýyrði vestrænna fræðimanna og endurspeglar ekki tantrískar hefðir á sjálfs-skilningi. Skilgreining Teun Goudriaan's er nothæf, bætir Gray við, er engin ein alhæf skilgreining sem einkennir allar tantrískar hefðir og síði. *Tantrismi*, hvort sem buddískur eða hindúískur, er best að lýsa sem ástundun og tækni, með sterkri áherslu á ritúal og hugleiðslu, þeirra sem trúa að þetta sé leiði til frelsunar sem einkennist bæði af þekkingu og frelsi.

Eitt meginatriðið sem aðskilur Tantrískar og aðrar hefðir –hvort sem er hefðbundinn Buddhismi, Hinduismi or Jainismi – í forsendum sínum fyrir þörf á munka eða einsetu lífi. Hinar hefðbundnu hefðir í öllum hinum þremur megintrúbrögðum Indlands, líta svo á að hið hefðbundna jarðlíf manna sé drifið áfram af löngunum og græðgi sem sé alvarleg hindrun til að ná andlegri frelsun (moksha, nirvana, kaivalya). Þessi trúarbrögð kenni að hafna skuli venjulegu efnislífi, að lifa einföldu naumlífi og að verða múnkur eða nunna. Trantískar hefðir hafa í heiðri, „ bæði uppljómun og jarðneskum árangri“ séu mögulegar saman segir Robert Brown, og að "þennan heim þurfi ekki að hunsa til að ná uppljómun".

Sagan

Veda textar

Keśin versið í Rig Veda (10.136) lýsir hinum "wild loner" sem „ber með sér eld og eitur, himinn og jörð, sem sveiflast á milli áhuga og sköpunar til þunglyndis og þjáninga, frá hárrí aldlegri uppljómun til þunga jarðneskrar vinnu ". Rigveda fer lofsamlegum orðum um slíka einsetumenn og hvort það tengist Tantra eður ei, og er víða getið. Samkvæmt David Lorenzen, er munis (sagnir) sem lýsa reynslu sem er lík Tantra "uppljómuð, upplyftar vitundir " og hæfileikar til að "fljúgja með vindinum ". Hinsvegar ályktar Werner að Veda tali um þessa fornu Yoga sem hafi „týnst í hugsunum „ og „þeir hafi ekki verið bundnir jörðunni, því þeir fylgji vegi leyndardómsfulls vinds“.

Tvær elstu Upanishadis rit Hindúa, Brihadaranyaka Upanishad í 4.2 hluta og Chandogya Upanishad 8.6 hluta, vísa til nadis (hati) í kynningum þeirra hvernig Atman (sálin) og líkaminn séu tengd gegnum orku sem berst með æðunum þegar maður er vakandi eða sofandi, en ekki er minnst á tantrískar æfingar eða ástundun. Shvetashvatara Upanishad lýsir öndunarstjórnun sem varð fastur hluti Yoga, en tantrískar æfingar koma þar ekki fyrir. Yoga Sútrur Patanjalis eru eldri framsetningar að Yogi ástundun. Samkvæmt Lorenzen, þróuðust þessar fornu Yoga hugmyndir í Hatha Yoga, og síðar í flókna "leyndardómsfulla líffærafræði" nadis (taugakerfi) og chakras (orkustöðvar) tantrískra ástundunar.